685/03

Den 17. november 2003 blev i sag nr. 60.451:

xxxx xxxx
xxxxxxx xxx xxxxxxxxx
xxxx xxxxx xx

mod

Lærerstandens Brand-
forsikring G/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har retshjælpsforsikring i Lærerstandens Brandforsikring G/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning i forbindelse med et påtænkt sagsanlæg.

Selskabet har - under henvisning til at det påtænkte sagsanlæg ikke kan forventes ført med et for klageren gunstigt resultat - afvist at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning. Selskabet har i den forbindelse henvist til forsikringsbetingelsernes § 2, stk. 3 og § 5, stk. 1.

Klageren har som følge af en ulykke d. 30/9 1999 fået fastsat et erhvervsevnetab på 100 %. Tryg Forsikring A/S har i forbindelse med udbetaling af erstatning foretaget en reduktion på 25,5 % i medfør af erstatningsansvarslovens § 9, stk. 1.

Klagerens advokat har ved skrivelse af 15/11 2002 til selskabet bl.a. anført:

> "Den 15.2.2002 (bilag 1) foretog Tryg Forsikring udbetaling til min klients daværende partsrepræsentant, Advokatfirmaet D.K.B. Jeg henleder særligt opmærksomheden på side 2, hvor Tryg Forsikring i overensstemmelse med hovedreglen i Erstatningsansvarslovens § 9, stk. 1, har foretaget en reduktion i erstatningen med 25,5% udgø-

rende i alt kr. 580.454,46. Min klient var på ulykkestidspunktet 58 år gammel, og efter hovedreglen i § 9, stk. 1, skal der ske en reduktion med 8½% for hvert år, min klient var ældre end 55 på ulykkestidspunktet, d.v.s. i alt 3 x 8½%.

Det er imidlertid undertegnedes, og dermed min klients, opfattelse, at denne ikke er omfattet af hovedreglen i Erstatningsansvarslovens § 9, stk. 1, men derimod undtagelsen i § 9, stk. 2, hvoraf fremgår:
'Må det antages, at skadelidte ville have været erhvervsaktiv, også efter det fyldte 67. år, kan stk. 1 fraviges helt eller delvis'.

De reelle fakta i sagen er således, at min klient ville have arbejdet helt indtil det 70. år, såfremt ulykken ikke var indtrådt. Jeg vedlægger i den forbindelse kopi af min skrivelse af 21.6.2002 til Tryg Forsikring (bilag 2), og i tilslutning hertil vedlægges den omtalte udtalelse fra skoleinspektør H.E. på Rosenvængets Skole (bilag 3), arbejdspladsen hvor min klient var ansat på ulykkestidspunktet.

Jeg vedlægger endvidere fra korrespondancen kopi af skrivelse af 4.7.2002 fra Tryg Forsikring (bilag 4) samt kopi af undertegnedes skrivelse af 9.8.2002 (bilag 5).

Det er fortsat ikke lykkedes parterne imellem at nå til en afklaring i sagen og henset til det ganske principielle spørgsmål, som denne rejser, samt det forhold at der er tale om en ikke ubetydelig økonomisk reduktion i erstatningen, gør nu, at jeg på vegne min klient skal ansøge om retshjælpsdækning til anlæggelse af sagen mod Tryg Forsikring.

Det er således min vurdering, at der er tale om en helt essentiel vurdering af, hvilken form for bevisbyrde der kan pålægges skadelidte i medfør af § 9, stk. 2, i Erstatningsansvarsloven.

I den forbindelse skal jeg for god ordens skyld henvise til Kommentaren til Erstatningsansvarsloven, 5. udgave, af Jens Møller og under medvirken af Michael S. Wiisbye, der herunder på siderne 215 - 217 anfører, at der ikke stilles et stringent bevismæssigt krav til skadelidte.

I en sag som nærværende, hvor endog min klients arbejdsgiver på ulykkestidspunktet bekræfter, at denne ville have fortsat med at arbejde til det 70. år, og denne endvidere har bekræftet at ville vedstå denne udtalelse under strafansvar i forbindelse med en domsforhandling, er det min klare opfattelse, at et tilstrækkeligt bevis for, at min klient vil have arbejdet også efter det fyldte 67. år, er fremlagt.

Påstand under nærværende sag vil derfor være, at Tryg Forsikring tilpligtes til sagsøger at betale kr. 580.454,46 med tillæg af renter i medfør af FAL § 16.

Anbringenderne til støtte for den nedlagte påstand vil være:

at Tryg Forsikring ikke har været berettiget til at foretage reduktionen på de 25,5%,

at sagsøger har fremlagt tilstrækkelig dokumentation for, at denne også ville have arbejdet efter det 67. år og

at Tryg Forsikring derfor er forpligtet til at udbetale erhvervsevnetabserstatning svarende til det fulde erhvervsevnetab på 100%."

Af udtalelsen fra skoleinspektør H.E. fra Rosenvængets Skole fremgår bl.a.:

"Ved flere lejligheder har G.S. [klageren] overfor mig givet udtryk for, at han ønskede at fortsætte sit arbejde som viceskoleinspektør på Rosenvængets Skole længst muligt og gerne til det fyldte 70. år, sådan som tjenestemandsreglerne giver mulighed for.

G.S. har begrundet dette ønske med nødvendigheden af at opnå en acceptabel pension, idet han ret sent kom i gang med en læreruddannelse og således har en såkaldt lav pensionsalder.

Specielt kan jeg erindre, at G.S. - i forbindelse med en Medarbejderudviklingssamtale med undertegnede - gav udtryk for ønsket om at forblive i arbejdet indtil han blev 70 år.

Denne drøftelse tog netop udgangspunkt i, hvorledes ledelsessituationen ville se ud i fremtiden og hvornår vi hver især forventede at overgå til pensionering."

Ved skrivelse af 6/1 2003 til klagerens advokat har selskabet bl.a. henvist til den årrække, der ligger forud for klagerens opnåelse af 67 år samt den usikkerhed, der efter selskabets mening ligger i sådanne tilkendegivelser, som fremgår af udtalelsen fra Rosenvængets Skole.

Af klageskrivelsen til nævnet fremgår det bl.a.:

> "Som det ses er Lærerstandens Brandforsikring G/S af den opfattelse, at min klient ikke har tilvejebragt et tilstrækkeligt bevis, idet der i det fremlagte bilag 3 ifølge Lærerstandens Brandforsikring G/S er indeholdt en vis risiko.
>
> Udover de i skrivelserne anførte bemærkninger præciseres det, at bestemmelsen og fortolkningen af bestemmelsen i erstatningsansvarslovens § 9, stk. 2 selvsagt altid vil medføre en usikkerhed omkring beviset. Ingen kan naturligvis udtale sig om fremtiden med 100% sikkerhed, hvorfor der i bestemmelsen også må være indlagt en form for margin for, hvad der kan kræves til det bevis, som skadelidte skal føre. Udstrækningen af denne margin og hvad der kan kræves af skadelidte, ses ikke umiddelbart at være fastlagt i praksis og er ej heller omtalt i kommentaren til erstatningsansvarsloven. Netop på dette grundlag sammenholdt med det meget klare udsagn, som er fremlagt i sagens bilag 3, har det hele tiden været undertegnedes argument overfor Lærerstandens Brandforsikring, at sagen burde blive prøvet ved domstolene. Mange mennesker vælger således at arbejde efter det fyldte 67. år, og det er derfor også i fremtiden relevant at få problemstillingen belyst. Der henvises endvidere til VLD af 14. oktober 1999, som vedlægges i kopi, hvori 'beviset' netop først blev ført i forbindelse med vidneafhøring under domsforhandlingen."

I selskabets skrivelse af 17/2 2003 til nævnet hedder det bl.a.:

> "Vort medlem var på ulykkestidspunktet 58 år og advokaten vil under en retssag gøre gældende, at vort medlem ville have arbejdet indtil det fyldte 70. år. Det er vort medlem, som skal løfte denne bevisbyrde.
>
> Advokaten har bl.a. henvist til en skrivelse af 13.6.2002 (bilag C) fra vort medlems arbejdsgiver. Af skrivelsen fremgår, at vort medlem ved flere lejligheder har givet ud-

tryk for, at han ønskede at fortsætte sit arbejde som viceskoleinspektør længst muligt og gerne til det fyldte 70. år.

Vi har i skrivelse af 6.1.2003 (bilag H) med henvisning til forsikringsbetingelsernes § 5 afvist at yde retshjælpsdækning til sagens førelse, idet vi ikke finder det sandsynliggjort, at vort medlem vil kunne løfte denne bevisbyrde under en retssag. Vi har herved særligt bemærket os, at vort medlem var 58 år på ulykkestidspunktet, og at der således var en del år til pensionsalderen. Havde vort medlem været tættere på pensionsalderen, ville bevisbyrden alt andet lige have været lettere at løfte.

Af forsikringsbetingelsernes § 5, stk. 1 fremgår, at omkostninger som ikke er afholdt med rimelig grund ikke er omfattet af forsikringsdækningen.

Advokaten har i klageskrivelsen anført, at bestemmelsen og fortolkningen af bestemmelsen i erstatningsansvarslovens § 9, stk. 2 altid vil medføre en usikkerhed omkring beviset, og at sagen i mangel af praksis og teori herom burde blive prøvet ved domstolene.

Vi må hertil bemærke, at det fremgår af forsikringsbetingelsernes § 2, stk. 3, at vi som forsikringsselskab har såvel ret som pligt til at give udtryk for tvivl om sagens rimelighed."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**§ 2. Hvilke tvister er dækket af retshjælpsforsikringen?**

…

3. Selskabet skal – på det foreliggende grundlag – afgive udtalelse om, hvorvidt tvisten er dækket af forsikringen eller ikke. Selskabet har både ret og pligt til at give udtryk for tvivl om sagens rimelighed. Dækningstilsagn er begrænset til omkostninger, der står i et rimeligt forhold til sagens genstand.

…

§ 5. Hvilke omkostninger er ikke dækket af retshjælpsforsikringen?

1. Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand."

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen og finder, at selskabet har været berettiget til at afslå at yde retshjælpsdækning, da klageren ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen